

УДК 342.98+324.328.185(477)

**ПРОБЛЕМА ВИКОРИСТАННЯ ПОСАДОВИХ ОСІБ ТРЕТЬОЮ СТОРОНОЮ З
МЕТОЮ ПОШИРЕННЯ КОРУПЦІЇ У КОНТЕКСТІ ОПТИМІЗАЦІЇ
АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ**

Веклич В. О.,

*к.ю.н доцент кафедри конституційного права,
історії та теорії держави і права*

*Навчально-наукового Інституту права імені князя Володимира Великого
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

У нетрях блукали сонні їжаки
Свої голки уперши в темне небо
І парою здіймалися уверх думки
Вдаряючись об грім, немов амеби
Розпласталися на голках
Кленовим листом
Хрустко
Думки проросли в черв'яках
І в землю закопалися.

Софія Костицька («У нетрях») [1, с. 103]

У статті розглянуто загальні особливості впливу на посадових осіб з метою поширення корупції в країні з деструктивною метою. При розгляді вказаної проблематики акцентовано увагу на потребі щодо оптимізації адміністративно-правової політики щодо подолання корупції в Україні. Задля впливу на суспільні відносини у розглядуваній сфері наведено низку пропозицій щодо удосконалення існуючої практики, а також чинного законодавства.

Ключові слова: *адміністративно-правова політика, корупція, посадова особа, подолання корупції, Україна.*

Постановка проблеми. Поточний стан суспільних відносин в Україні значною мірою відзначається наявністю різномірних деструктивних явищ і процесів, з-поміж яких особливо вирізняється корупція. При цьому через недостатню вивченість саме спеціальної адміністративно-правової антикорупційної діяльності у контексті оптимізації адміністративно-правової політики, яка має реалізовуватися із забезпеченням впливу щодо посадових осіб держави, яких використано або використовують треті сторони з метою

поширення корупції відповідно до своїх неправових інтересів. З практичної точки зору чинне законодавство має бути удосконаленим з урахуванням функціонального підходу, а також задля забезпечення відповідності сучасних суспільних відносин в Україні самим принципам права і конституційним вимогам щодо законності.

Стан дослідження. Проблематика використання посадових осіб третьою стороною задля поширення корупції у сучасній адміністративно-правовій науковій

літературі глибоко не досліджувалася. Разом з тим можна відзначити наявній значної кількості публікацій щодо різних корупційних діянь і їх проявів та деяких аспектів антикорупційної політики таких вчених, як С. Гізімчук, Ю. Гродецький, О. Зайцев, В. Киричко, В. Литвиненко, О. Мельник, О. Радутний, М. Рубашенко, М. Руденко, В. Тацій, В. Тютюгін, а також багатьох інших.

Метою статті є опрацювання особливостей і тенденцій щодо використання посадових осіб третьою стороною задля поширення корупції з урахуванням потреб антикорупційної діяльності у контексті оптимізації адміністративно-правової політики України.

Виклад основних положень. Проблема використання посадових осіб задля поширення корупції учасниками суспільних відносин, котрі мають неправові інтереси, лишається актуальною і потребує системного врегулювання за допомогою адміністративно-правових норм у контексті антикорупційної політики. Тож, у багатьох випадках стосовно корупційних діянь зацікавленими сторонами можуть розробляються спеціальні заходи з метою забезпечення їх умовної легальності. Таким чином, може виникати внутрішній дисонанс права, за якого його ефективність щодо регулювання суспільних відносин значно знижується з невідповідністю спрямованості «правової» діяльності самим принципам права і його засадам.

У контексті розглядуваної проблематики для сутнісного розуміння впливу права на суспільні відносини через його практичне застосування передусім самими посадовими особами слід взяти до уваги, що стосовно них «для визначення соціальних ролей, які виконує в суспільстві особистість, використовують два основних поняття:

- 1) спосіб життя як відображення соціального в індивідуальному;
- 2) стиль життя як відображення індивідуального в соціальному. Відомо, що

будь-яка особистість не існує поза соціумом, вона обов'язково є членом певної соціальної структури, групи, спільноти, тобто кожна особистість має своє чітко визначене місце у суспільстві й реалізує себе в міру можливостей» [2, с. 122].

Системний вплив використання посадових осіб України з метою поширення корупції можна відзначити на прикладі з практики, що його навів О. Куц: «на Заході за фінансові махінації людина може отримати 15 років в'язниці. У нас – від трьох до п'яти, і є маса пом'якшуючих обставин, завдяки яким винні отримують умовні терміни, – зазначив експерт. – Це йде від безкарності керівників банків, які обікрали своїх вкладників, і поширюється на касирів. Для того щоб власники банків могли уникнути покарання, вони пролобіювали м'яку кримінальну відповідальність. Цим і користуються клерки, адже не можна написати в законі, що серйозні терміни будуть тільки для касирів»[3]. Тут можна відзначити наявність системних зв'язків вищого рівня.

Іншим проявом використання третьою стороною посадових осіб з метою поширення корупції може бути забезпечення системного впливу в довгостроковій перспективі з подальшим переходом країни під культурний, економічний і політичний вплив такої третьої сторони, в ролі якої можуть виступати як країни, так і корпорації та незаконні угруповання. У цьому контексті також можуть використовуватися проміжні ланки. Зокрема, цікавим є приклад сучасного Ізраїля: «Олександр Гольденштейн відомий в Ізраїлі як активний лобіст ідей «руського міра». У 2015 році він був координатором ініціативної групи, яка виступила з концепцією «Російського Ізраїлю». Концепція, написана у ленінсько-бундівському дусі, містила «10 програмних тез», в яких підкреслювалося, що російськомовна громада Ізраїлю має спільне коріння, спільну історію, колосальний вплив на державу Ізраїль з часів його заснування і

повинна розвивати масовану «експансію» в усі ключові сфери державного життя. 24 грудня 2014 року Гольденштейн був заарештований поліцією разом з 30 підозрюваними в корупції, відмиванні грошей і веденні іншої злочинної діяльності. 29 грудня його випустили під домашній арешт, а 3 січня 2015 року зі Олександра були зняті всі обмеження, крім заборони спілкуватися з пресою» [4].

Також важливо підкреслити, що за умови значних масштабів поширення корупції з використанням посадових осіб страждають різні сфери життєдіяльності країни. При цьому наочними є випадки адміністративно-правової шикани, коли легальна діяльність посадових осіб може спричиняти значні деструктивні системні наслідки, зокрема: «у випадку з адміністративним правом доречно розглядати «шикану» у її сутнісному вираженні як явища правової дійсності, що характеризується подвійною метою» [5, с. 95]. Наочним є і скорочення чисельності роздрібних торговельних закладів або приватних підприємств, котрі займаються роздрібною торгівлею під приводом цілком законної діяльності щодо ліквідації «незаконних малих архітектурних форм» зі скороченням чисельності робочих місць і відповідно – надходжень громадян. У свою чергу це спричиняє деструктивний вплив на їх купівельну спроможність.

Для належного регулювання суспільних відносин у сфері антикорупційної діяльності важливо розкрити деякі сутнісні риси корупційної системи, а зокрема заходів, які спрямовані на її збереження і підтримання. При цьому використання посадових осіб різних рівнів є одним з вагомих інструментів у цій сфері. Так, можна виділити такі аспекти відповідної діяльності, що вимагають вжиття належних правових заходів з боку держави і громадянського суспільства з метою убезпечення від їх проявів:

1. Виникнення адміністративно-правової шикани, коли шляхом

використання посадових осіб, котрі реалізують свої повноваження відповідно до правових вимог, третя сторона досягає своїх неправових цілей (наприклад, руйнація підприємств-конкурентів, ліквідація стратегічних підприємств цільової держави, фізичне знищення окремих індивідів або їх майна чи створення перешкод для їх правової діяльності за умови реалізації спеціальних заходів правоохоронними органами).

2. Виникнення випадків подвійної адміністративно-правової шикани, за яких призначення на посади у органах державної влади або державних підприємствах, установах і організаціях здійснюється відповідно до чинних нормативно-правових вимог, але за умови впливу третьої сторони з тим аби у подальшому використовувати таких посадових осіб з неправовою метою при реалізації ними своїх обов'язків, що передбачені посадовими інструкціями.

3. Використання правових інструментів (зокрема й подібних до наведених вище випадків) з метою здобуття контролю над підприємствами, установами і організаціями з тим аби у подальшому за їх допомогою досягати неправової мети (зокрема, поширення впливу в освітній, культурній, банківській або торговельній сфері з метою делегітимації титульної нації у певній країні або на певній території і створення передумов для отримання певних цільових благ).

Тобто, у «приватному» (громадянському) сегменті суспільних відносин можуть використовуватися ті самі інструменти, що і в «державному» (тому, що безпосередньо пов'язаний з існуванням і функціонуванням держави).

Так, при розробці законодавства важливо враховувати цілі, задля досягнення яких може бути використано посадових осіб третьою стороною з метою поширення корупції на різних рівнях задля забезпечення ефективної правової протидії.

У будь-якому разі, у якості загального цільового напрямку діяльності щодо

використання посадових осіб третіми особами задля поширення корупції можна виділити здобуття впливу. У подальшому реалізація цього впливу може спрямовуватися як на поширення корупції (перший суб-рівень щодо такої діяльності), так і на досягнення загального бажаного результату внаслідок поширення корупції або реалізації наявного впливу (другий суб-рівень). При цьому важливо окреслити такі цілі щодо різних рівнів:

1. Оперативний рівень передбачає досягнення короткострокових цілей в межах одного року і може об'єктивуватися у здобутті контролю над порівняно невеликими державними (інколи – приватними) підприємствами, установами і організаціями, майновими комплексами.

2. Тактичний рівень може передбачати досягнення спеціальних цілей щодо використання посадових осіб у межах середніх строків (зазвичай до 2 років) задля здобуття контролю над умовно середніми державними підприємствами, установами і організаціями, майновими комплексами або з метою здобуття впливу над підлеглими особами з тим аби в подальшому використовувати отримані зв'язки, відомості (вплив стосовно цільових груп осіб).

3. Стратегічний рівень на якому реалізуються довгострокові заходи, які спрямовані на використання посадових осіб для поширення корупції в масштабах країни з метою системної руйнації культурного, наукового, оборонного і економічного потенціалу (наприклад, як зазначив С. Васильєв: «кілька днів тому чув фразу від депутатки: якщо відмінити корупцію в Україні, все рухне, суспільство не витримає» [6, с. 11]).

При цьому необхідно підкреслити й значний інструментарій впливу, який може бути отримано зацікавленою стороною при розробці й реалізації заходів щодо використання посадових осіб третьою стороною з метою поширення корупції. Передусім, наслідком цього є відсутність

системних перетворень, коли відбувається підміна останніх (інколи при декларуванні фактичної розробки програми щодо реалізації реформ) спеціальними «крапковими» заходами, які можуть не мати системного ефекту або ж спричиняти наслідки, що є бажаними для третьої сторони. Прикладом цього є спеціальна дискредитація осіб, котрі декларують свою прихильність до антикорупційних ініціатив, що пов'язується з фактичною дискредитацією останніх. Так, дещо неоднозначні зауваження подекуди з'являються щодо діяльності фахівців Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти (далі – НАЗЯВО), зокрема: «сьогодні горе-професор влаштована на роботу в НАЗЯВО, при цьому ходити на роботу і працювати за посадовими інструкціями Тетяні Пархоменко зовсім не обов'язково, адже вона була взята для інших «завдань» – калічити репутації персоналій які є «незручними». Катерина Кириленко (дружина віце-прем'єра), Станіслав Ніколаєнко (екс-міністр освіти України), Арсеній Яценюк (екс-Прем'єр-міністр України) і багато інших потрапили під приціл Суліми-Табачника» [7]. Тут слід вказати, що системна робота щодо змін в освітній сфері мала б передусім виражатися у забезпеченні науковцям і дослідникам безкоштовного доступу до світових наукометричних баз даних, підвищення рівня оволодіння іноземними мовами, а також сприяння у налагодженні міжнародних контактів (що при незначних фактичних надходженнях самих науковців, на противагу щодо посадових осіб, досі є значною проблемою).

Важливо враховувати, що на кожному етапі розвитку суспільних відносин стосовно правових заходів, які мають вживатися з метою подолання неправових проявів будуть розроблятися неправові за своєю суттю (навіть якщо вони мають умовно правовий базис) заходи, які спрямовані як на збереження корупції у суспільстві, підтримання її існування на

належному рівні, так і на системне спричинення деструктивних явищ і процесів щодо країни. Так, для виявлення і адекватної правової оцінки розглядуваної у цій публікації ситуації з посадовими особами вагомим аспектом є здійснення системного аналізу різних аспектів життєдіяльності суспільства з визначенням наслідків, до яких можуть спричинити діяння (рішення) посадових осіб як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі. При цьому за умови виявлення системного деструктивного характеру діянь посадових осіб, що сутнісно відповідають вимогам законодавства, важливо розробити і застосовувати спеціальні методики для превентивного виявлення корупційних інтересів і зв'язків, а також створення інструментів для нівелювання деструктивних наслідків таких умовно «правових» рішень (наприклад, розробка спеціального законодавства для спрощеної легалізації виявлених «незаконних малих архітектурних форм», які використовуються для здійснення торгівлі з метою збереження робочих місць за умови, вони не створюють загроз для життя, здоров'я громадян і оточуючого середовища). Це, вимагатиме заснування спеціального аналітичного центру для попередження корупції (який має взаємодіяти з Національним агентством з питань запобігання корупції і Національним антикорупційним бюро України). Цим центром мало б також бути забезпечено розробку спеціальних превентивних адміністративних і правових заходів, за допомогою яких ускладнювалася або блокувалася б корупційна діяльність.

У юридичній науковій літературі є таке визначення політики: «система цілей та засобів їх досягнення тієї чи іншої держави у сфері внутр. і зовн. життя» [8, с. 672]. Подібне визначення, але з урахуванням такого елемента, як «цілей щодо антикорупційної діяльності» було доречно закріпити у Законі України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-

2017 роки» [9]. Слід враховувати, що саме існування держави має забезпечувати сприятливі умови для існування і розвитку суспільству в цілому. Дещо неоднозначним є зауваження М. Пірен: «моральний сенс існування держави, як про це вчить Святе Письмо (Рим. 13, 3-4), полягає в тому, щоб за потреби використовувати силу для обмеження зла і підтримки добра» [2, с. 244]. Так, антикорупційна спрямованість діяльності держави (відповідної політики) має виражатися і у практичних заходах: «виявити невідповідність працівника займаній посаді або виконуваний роботі означає показати, зробити явним та помітним нездатність та/або неможливість працівника відповідати займаній посаді або виконувати певну роботу, згідно з трудовим договором, що виражається через певні почуття, стан, наміри працівника та проявляється через певні зовнішні ознаки» [10, с. 235]. Без належної діяльності з боку держави і суспільства нівелювати ризики у цій сфері практично є неможливим. Зокрема, вчені відзначають: «основну увагу слід звернути на розкриття змісту поняття неправомірної вигоди, оскільки це питання є найбільш складним» [11, с. 21]. В нашому випадку неправомірною вигодою у її суб'єктивному вираженні конкретизується в умовних «здобутках» як посадових осіб, котрих використовують для поширення корупції, так і для третьої сторони, котра використовує відповідний практичний інструментарій для реалізації своїх неправових інтересів. Так, М. Руденко і О. Мельник вказують: «визначення особливостей діяльності певних інституцій, і зокрема прокуратури, у сфері протидії корупції потребує на сьогодні системного підходу, який дозволив би врахувати всі взаємозв'язки кожного з них» [12, с. 189]. При цьому слід наголосити на доктринальній плутанині щодо визначень, коли запобігання і боротьба з корупцією вже знайшли своє інституційне вираження, але через непорозуміння щодо протидії корупції

відповідного органу (передусім, системно-аналітичного) створено так і не було.

У цілому ж, стосовно використання посадових осіб у контексті корупційної діяльності та її поширення у суспільстві важливо взяти до уваги, що «якщо ніхто не вчить і не чинить порядно, високодуховно, то нема звідки взятися цим феноменам» [2, с. 331]. Саме це й слугує базисом для розгортання корупційного середовища за умови відсутності протидії у контексті антикорупційної політики. У подальшому ж розгортання корупційного середовища призводить до формування й інституювання «суспільства зі значними відмінностями у якості життя, жорсткою соціальною ієрархією, неналежною прозорістю діяльності урядових установ (влади) і корпоративним контролем» [13, с. 31]. Фахівці-практики вказують: «значне поширення корупційних діянь, на всіх рівнях та у всіх сферах суспільного життя, зумовлюють необхідність у комплексній, системній та структурованій протидії цьому явищу, яка буде проявлятися на всіх рівнях та напрямках» [14, с. 189]. Але при цьому важливо вказати, що саме антикорупційна політика має набувати вираження у системній діяльності з чітким доктринальним розмежуванням запобігання, протидії і боротьби з корупцією, що у підсумку й дасть змогу дати комплексну правову оцінку використанню посадових осіб третьою стороною з метою поширення корупції.

Висновки. З практичної точки зору норми адміністративного права, які спрямовані на комплексне регулювання антикорупційної діяльності, мають бути увідповідненими до тих умов, за яких здійснюється їх практичне застосування. Відсутність такого увідповіднення у підсумку призводить до зниження ефективності правового регулювання суспільних відносин у цілому в певній «ураженій» країні або групі країн. Вагомим аспектом розробки і застосування норм права у країнах з порівняно високим рівнем

сприйняття корупції є вплив (переважно неправовий) третьої зацікавленої сторони з тим аби реалізувати свої неправові інтереси. При цьому саме антикорупційна політика має враховувати можливі зміни протиправних тенденцій, що має бути відображеним шляхом законодавчого закріплення концепції адміністративно-правової «шикани», правових інструментів для протидії випадкам її виникнення, а також шляхом створення спеціального аналітичного центру для протидії корупції. Останнє має виражатися у системному аналітичному опрацюванні можливих корупційних ризиків, а також розробці правових інструментів для впливу на корупційні тенденції у соціальному середовищі.

Література:

1. Костицька С. Лабіринти метаморфоз: поезії / Софія Костицька. – Обране і нове. – Дрогобич: Коло, 2016. – 256 с.
2. Пірен М.І. Загальна соціологія: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / М.І. Пірен. – К.: ДП «Видавничий дім «Персонал», 2014. – 478 с.
3. Охрименко А. Наказання більше нет. Банкиры массово воруют деньги украинцев / Александр Охрименко // АНТИКОР – национальный антикоррупционный портал. – 2017. – Режим доступа: https://antikor.com.ua/articles/188019-nakazaniya_boljshe_net_bankiry_massovo_vorujut_denjgi_ukraintsev
4. Василенко А. «Рус***й мир» атакует Израиль [Електронний ресурс] / Антон Василенко // Диалог.UA. – 2017. – Режим доступа: https://www.dialog.ua/news/129287_1503998379
5. Веклич В. О. Методологічна потреба в доктринальному закріпленні поняття «шикана» в адміністративному праві / В. О. Веклич // Особливості нормотворчих процесів в умовах адаптації законодавства

України до вимог Європейського Союзу: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Херсон, 2-3 червня 2017 р. – Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. – С. 93-98.

6. Столярчук І. Вестернів не вистачає. Треба вигадувати сюжети, як АТОшники повернулися і розстріляли сільську раду / Іван Столярчук // Країна. – 2017. – № 33. – С. 8-11.

7. Бойко О. Оборотни в НАЗЯВО, или как Москва контролирует качество высшего в образования в Украине [Електронний ресурс] / Олег Бойко // АНТИКОР – національний антикорупційний портал. – 2017. – Режим доступа: https://antikor.com.ua/articles/187841-oborotni_v_nazjavo_ili_kak_moskva_kontroliruet_kachestvo_vysshego_v_obrazovanija_v_ukraine

8. Великий енциклопедичний юридичний словник / За ред. акад. НАН України Ю.С. Шемшученка. – 2-ге вид. переробл. і доповн. – К.: Вид-во «Юридична думка», 2012. – 1020 с.

9. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки : Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1699-VII // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 46. – Ст. 2047.

10. Кравченко І. М. Питання системності при виявленні невідповідності працівника займаній посаді або виконуваній роботі / І.М. Кравченко // Актуальні проблеми права: теорія і практика. – 2016. – № 32. – С. 232-251.

11. Проблеми кваліфікації корупційних і пов'язаних з корупцією злочинів: навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять для студентів 4-го курсу Інституту прокуратури та кримінальної юстиції першого (бакалаврського) рівня галузь знань 08 “Право” спеціальності 081 “Право” / авт.: В. Я. Тацій, В. І. Тютюгін, В. М. Киричко та ін. – Харків: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2017. – 114 с.

12. Руденко М. В. Нові державні органи у сфері запобігання корупції: спроби аналізу функціонального призначення та взаємозв'язків / М. В. Руденко, О.В. Мельник // Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Право». – 2015. – Випуск 20. – С. 189-193.

13. Schoonhoven J.C. “Hell Joseon” – Tales from a South Korean Youth Trapped Between Past and Present / Johan Cornelis Schoonhoven. – Lund: Lund University Centre for East and South-East Asian Studies, 2017. – 188 p.

14. Литвиненко В.І. Протидія корупції в Україні: адміністративно-правові засади: монографія / В.І. Литвиненко. – К.: «МП Леся», 2015. – 472 с.

References:

1. Kostytska S. Labirynty metamorfoz: poezii / Sofiia Kostytska. – Obrane i nove. – Drohobych: Kolo, 2016. – 256 s.

2. Piren M.I. Zahalna sotsiolohiia: pidruch. dlia stud. vyshch. navch. zakl. / M.I. Piren. – K.: DP «Vydavnychiy dim «Personal», 2014. – 478 s.

3. Okhrymenko A. Nakazanyia bolshe net. Bankury massovo voruiut denhy ukraintsev / Aleksandr Okhrymenko // ANTYKOR – natsyonalnyi antykorruptsyonnyi portal. – 2017. – Rezhym dostupa:

https://antikor.com.ua/articles/188019-nakazaniya_boljshe_net_bankiry_massovo_vorujut_denjgi_ukraintsev

4. Vasylenko A. «Rus***i myr» atakuet Yzrayl [Elektronnyi resurs] / Anton Vasylenko // Dyaloh.UA. – 2017. – Rezhym dostupa: https://www.dialog.ua/news/129287_1503998379

5. Veklych V. O. Metodolohichna potreba v doktrynalnomu zakriplenni poniattia «shykana» v administratyvnomu pravi / V. O. Veklych // Osoblyvosti normotvorchkykh protsesiv v umovakh adaptatsii zakonodavstva Ukrainy do vymoh Yevropeiskoho Soiuzu: materialy mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi

konferentsii, m. Kherson, 2-3 chervnia 2017 r. – Kherson: Vydavnychiy dim «Helvetyka», 2017. – С. 93-98.

6. Stoliarchuk I. Vesterniv ne vystachaie. Treba vyhaduvaty siuzhety, yak ATOshnyky povernulysia i rozstrilialy silsku radu / Ivan Stoliarchuk // Kraina. – 2017. – № 33. – С. 8-11.

7. Boiko O. Oborotny v NAZiA VO, yly kak Moskva kontrolyruet kachestvo vyssheho v obrazovaniya v Ukrainy [Elektronnyi resurs] / Oleh Boiko // ANTYKOR – natsionalnyi antykorruptsiyonnyi portal. – 2017. – Rezhym dostupa:

https://antikor.com.ua/articles/187841-oborotni_v_nazjavo_ili_kak_moskva_kontroliruet_kachestvo_vysshego_v_obrazovanija_v_u_kraine

8. Velykyi entsyklopedychnyi yurydychnyi slovnyk / Za red. akad. NAN Ukrainy Yu.S. Shemshuchenka. – 2-he vyd. pererobl. i dopovn. – K.: Vyd-vo «Iurydychna dumka», 2012. – 1020 s.

9. Pro zasady derzhavnoi antykoruptsiinoi polityky v Ukraini (Antykoruptsiina stratehiia) na 2014-2017 roky : Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 roku № 1699-VII // Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR). – 2014. – № 46. – St. 2047.

10. Kravchenko I. M. Pytannia systemnosti pry vyjavlenni nevidpovidnosti pratsivnyka zaimanii posadi abo vykonuvanii roboti / I.M. Kravchenko // Aktualni problemy prava: teoriia i praktyka. – 2016. – № 32. – С. 232-251.

11. Problemy kvalifikatsii koruptsiinykh i poviazanykh z koruptsiieiu zlochniv: navchalno-metodychnyi posibnyk dlia samostiinoi roboty ta praktychnykh zaniat dlia studentiv 4-ho kursu Instytutu prokuratury ta kryminalnoi yustytysii pershoho (bakalavrskoho) rivnia haluz znan 08 “Pravo” spetsialnosti 081 “Pravo” / avt.: V. Ya. Tatsii, V. I. Tiutiuhin, V. M. Kyrychko ta in. – Kharkiv: Nats. yuryd. un-t im. Yaroslava Mudroho, 2017. – 114 s.

12. Rudenko M. V. Novi derzhavni orhany u sferi zapobihannia koruptsii: sproby analizu funktsionalnoho pryznachennia ta vzaiemozviazkiv / M. V. Rudenko, O.V.

Melnyk // Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V.N. Karazina. Seriiia «Pravo». – 2015. – Vypusk 20. – С. 189-193.

13. Schoonhoven J.C. “Hell Joseon” – Tales from a South Korean Youth Trapped Between Past and Present / Johan Cornelis Schoonhoven. – Lund: Lund University Centre for East and South-East Asian Studies, 2017. – 188 p.

14. Lytvynenko V.I. Protydiia koruptsii v Ukraini: administratyvno-pravovi zasady: monohrafiia / V.I. Lytvynenko. – K.: «MP Lesia», 2015. – 472 s.

Веклич В.О. Проблема использования должностных лиц третьей стороной с целью распространения коррупции в контексте оптимизации антикоррупционной политики в Украине. – Стаття.

В статье рассмотрены общие особенности воздействия на должностных лиц с целью распространения коррупции в стране. При рассмотрении указанной проблематики внимание акцентировано на необходимости оптимизации административно-правовой политики по преодолению коррупции в Украине. Для воздействия на общественные отношения в рассматриваемой сфере приведен ряд предложений по совершенствованию существующей практики, а также действующего законодательства.

Ключевые слова: антикоррупционная политика, должностное лицо, коррупция, преодоление коррупции, Украина.

Veklych V.O. The problem of the use of officials by the third parties with the aim of corruption extension in the context of anti-corruption policy optimization in Ukraine .

Modern conditions of Ukrainian anticorruption policy application has outlined the increased need in the research of the of the officials' involvement into corruption by the third parties general features' impact on officials in order to spread corruption in the country. Considering this issue, attention is

focused on the need to optimize the administrative and legal policy to overcome corruption in Ukraine. A number of suggestions on improvement of the existing practice, as well as the current legislation are given in order to influence the social relations in the researched field.

The influence (usually illegal) of the third interested parties in order to suffice their non-legal interests is a significant aspect of the laws' development and application in countries with a relatively high level of corruption perception. At the same time, the anti-corruption policy itself should take into account possible changes in illegal tendencies that should be reflected through the legislative consolidation of the administrative-legal "chicanery" concept, legal instruments for countering its occurrence like establishment of the special analytical center for such purpose. Also corruption countering should be expressed in systematic

analytical work on possible corruption risks, as well as the development of legal instruments for influencing corruption trends in the social environment.

Key words: *administrative-legal policy, official, corruption, overcoming of corruption, Ukraine.*

Авторська довідка:

Веклич Владислав Олександрович, к.ю.н., доцент кафедри Кафедра конституційного права, історії та теорії держави і права Навчально-наукового Інституту права імені князя Володимира Великого Міжрегіональної Академії управління персоналом.

Стаття подана до друку: 29.05.2017р.